

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ-ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
2026**

Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που ακολουθούν είναι ενδεικτικές. Κάθε τεκμηριωμένη απάντηση είναι αποδεκτή.

ΜΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1η δραστηριότητα

A1. Ο καθηγητής επισημαίνει τις δύο αρχές του μπάσκετ που θεωρεί επίκαιρες στη σύγχρονη εποχή. Αρχικά, η έλλειψη σταθερών θέσεων παραπέμπει την ανάγκη για συνεχή προσαρμογή σε έναν ραγδαία εξελισσόμενο κόσμο προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι καινούργιες προκλήσεις, σε συνεργασία με άλλους. Ακολουθεί η υπέρβαση, η επιδίωξη ενός υψηλού στόχου, ο οποίος ανυψώνει τον άνθρωπο και τον παρακινεί να επιζητά το αδύνατο ξεπερνώντας τα όριά του.

β) Αφήγηση: «Όταν ήμουν...κανονική μπασκέτα»

Μεταφορική χρήση γλώσσας: «ταξιδεύω στη γη των εννοιών» «ζωγραφίζω τις μέρες μου με ποιήματα»

Ασύνδετο σχήμα: «Είναι ένας ισχυρός, βασικός, βιώσιμος προσανατολισμός»

Ευθύς λόγος: «Κοίτα ψηλά»

Α' ρηματικό πρόσωπο: «ήμουν», «έμαθα»

2η δραστηριότητα

A2. α) Ο τίτλος «Θα μπορούσε το μπάσκετ να σώσει τον κόσμο;», αν και εκτενής, αποδίδει δηλωτικά το περιεχόμενο του κειμένου, καθώς στο κείμενο ο συνεντευξιαζόμενος απαντά στην ερώτηση αυτή. Αποτελεί ερώτηση και έτσι προσδίδει διαλογικό χαρακτήρα στο κείμενο, εγγενές στοιχείο της συνέντευξης. Προσελκύει το αναγνώστη μέσω της μεταφοράς αλλά και της υπερβολής καθώς ο αναγνώστης θέλει να ανακαλύψει το πρίσμα κάτω από το οποίο εξετάζει ο συνεντευξιαζόμενος το συγκεκριμένο άθλημα.

β) Η συγκεκριμένη παράγραφος αναπτύσσεται με αναλογία.

«Το μπάσκετ είναι, επίσης, το μοναδικό άθλημα που έχει “υπερυψωμένο στόχο”»-

«Το μπάσκετ λέει: «Αψήφισε τη βαρύτητα, πέτα» και «κάν' το όπως έχει».

Παρόμοια και στη ζωή:

«Πρέπει να θέτουμε υψηλούς στόχους, να επιχειρούμε αυτό που οι άλλοι θεωρούν αδύνατο».

Η αναλογία παραλληλίζει-παρομοιάζει το μπάσκετ με τη ζωή. Αυτά είναι τα δύο μέρη της αναλογίας. Στο μπάσκετ πρέπει να υπερβεί ο παίκτης τον φυσικό νόμο της βαρύτητας για να πετύχει τον σκοπό του. Αντίστοιχα στη ζωή, ο άνθρωπος πρέπει να θέσει υψηλούς στόχους, να έχει υψηλές φιλοδοξίες που θα τον βοηθήσουν να ξεπεράσει τα όριά του.

Μέσω της αναλογίας δημιουργούνται συνειρμοί, κινητοποιείται η σκέψη και η φαντασία και ο/η συγγραφέας επικοινωνεί αποτελεσματικότερα με τον αναγνώστη. Επιπλέον, ο τελευταίος διευκολύνεται στην κατανόηση, αφού η σκέψη του κινείται από το γνωστό στο άγνωστο, καθώς οι παρομοιώσεις εικονοποιούν/αισθητοποιούν τις αφηρημένες έννοιες και κάνουν το λόγο εύληπτο και ελκυστικό. Ο λόγος αποκτά παραστατικότητα, αμεσότητα και ζωντάνια γεγονός που ελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Επιπλέον, προδίδεται πρωτοτυπία, αμφισημία, ποιητικότητα/λυρισμός, εκφραστικός πλούτος, νοηματικό βάθος. Τέλος, η αναλογία τέρπει τον αναγνώστη.

A2 γ) «...δυσπιστία απέναντι στους θεσμούς...» = εμπιστοσύνη, πίστη, ευπιστία
«...αίσθηση συλλογικής αποσύνθεσης...» = σύνθεση
«... συνεχώς μεταβαλλόμενο κόσμο...» = αμετάβλητο, σταθερό

3η δραστηριότητα

A3. Το άρθρο απαιτεί τίτλο και επικαιρική αφόρμηση, αναφορική λειτουργία της γλώσσας, απλό αλλά τυπικό ύφος, γ' αλλά και α' πρόσωπο αξιοποίηση των κειμένων αναφοράς.

- Κοινωνικές δεξιότητες: ανεκτικότητα, η αίσθηση του ανήκειν, ομαδικό πνεύμα, αλληλεγγύη, άμιλλα, διάθεση για συνεργασία- συμμετοχή στα κοινά
- προσωπικά εφόδια: ψυχική ενδυνάμωση, ανοχή στη ματαιώση, προσπάθεια για εξέλιξη-αυτοβελτίωση, φιλοδοξίες, προσωπικό όραμα και υψηλοί στόχοι, προσαρμοστικότητα, αγωνιστική διάθεση, δυναμισμός, υπομονή, αυτογνωσία
- πνευματικά εφόδια: φαντασία, δημιουργικότητα, κριτική σκέψη, ικανότητα να ερμηνεύει τα φαινόμενα και τις αλλαγές

Ο διαρκώς μεταβαλλόμενος κόσμος συνδέεται με τη ραγδαία εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, την αλλαγή αντιλήψεων, την ιδεολογική σύγχυση. Η κλιματική αλλαγή, η απειλή του πολέμου, η κρίση των θεσμών, η έλλειψη ασφάλειας και σταθερότητας σε κάθε επίπεδο, η παραβίαση δικαιωμάτων, η ηθική απαξίωση αποτελούν πρόσθετες προκλήσεις αλλά και εμπόδια στον δρόμο του νέου για την υλοποίηση των ονείρων του. Τα παραπάνω εφόδια θα τον οχυρώσουν σε αυτήν τη προσπάθεια.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1η δραστηριότητα

B1. Το ποιητικό υποκείμενο συνδέει την καθημερινότητα με την τέχνη (ζωγραφίζω, ποιήματα). Με αυτόν τον τρόπο νοσηματοδοτεί τη ζωή του και ταυτόχρονα την αναβαθμίζει αισθητικά, την ομορφαίνει (παίρνω τα χρώματα). Θέτει σε διαρκή κίνηση τις πνευματικές του δυνάμεις και τα συναισθήματά του (της καρδιάς το αλφαβητάρι, της σκέψης το εργαστήρι). Αποτελεί μια προσωπική επιλογή που φανερώνει τη γενικότερη στάση του ποιητικού υποκειμένου απέναντι στη ζωή. Προκρίνει την μετουσίωση της πραγματικότητας από την παθητική αποδοχή της. (61 λέξεις)

2η δραστηριότητα

B2. α) α' ρηματικό πρόσωπο οριστικής: ζωγραφίζω, παίρνω, ταξιδεύω, ορειβατώ, χάνομαι, έχω [ένα παράδειγμα αρκεί]

α' ρηματικό πρόσωπο υποτακτικής: «να ζωγραφίσω»

Με την οριστική έγκλιση το ποιητικό υποκείμενο δηλώνει τις βέβαιες και πραγματικές ενέργειες του ποιητικού υποκειμένου, που υποδεικνύουν την ενεργητική του στάση απέναντι στη ζωή και τις δυσκολίες της

Με την υποτακτική έγκλιση «να ζωγραφίσω» η ποιητική φωνή φανερώνει την προσδοκία και την επιθυμία που τρέφει για το μέλλον. Ονειρεύεται να ομορφύνει τη ζωή των συνανθρώπων της με την ποίηση.

B2. β) Μεταφορά: «ζωγραφίζω τις μέρες μου με ποιήματα», «τα υλικά απ' της σκέψης το εργαστήρι» «ταξιδεύω στη γη των εννοών»

Επανάληψη: «με ποιήματα» / «με ποιήματα» «μέρες» «καρδιάς» «ζωγραφίσω-να ζωγραφίσω»

Προσωποποίηση: «Κι έχω ένα όνειρο που με παιδεύει» «της σκέψης το εργαστήρι» «της καρδιάς το αλφαβητάρι»

[Αρκεί μία παραπομπή για το κάθε σχήμα λόγου.]

B3. Στους τελευταίους στίχους του ποιήματος το ποιητικό υποκείμενο παρουσιάζει το προσωπικό του όραμα για τον κόσμο. Ονειρεύεται μέσω της τέχνης της να μεταμορφώσει την καθημερινότητα όλων των συνανθρώπων της (να ζωγραφίσω...με ποιήματα). Η ποίηση καλλιεργεί στην ποιητική φωνή την πίστη ότι μπορεί να προσφέρει αισιοδοξία, ελπίδα, φως και αθωότητα (γεμάτες ήλιο και γελαστά παιδιά). Η ζοφερή πραγματικότητα και τα προβλήματά της μόνο με τη δύναμη της φαντασίας και της τέχνης μπορούν να αντιμετωπιστούν και ως καλλιτέχνης έχει επωμιστεί αυτήν την κοινωνική αποστολή (όλου του κόσμου). Το όνειρο αυτό ασφαλώς μπορεί να εμπνεύσει τους νέους ανθρώπους της εποχής μας. Η ζωή δεν έχει μόνο προβλήματα. Έχει ομορφιές και μας περιμένει να τις ανακαλύψουμε. Η τέχνη μπορεί να γίνει πολύτιμος οδηγός και συνοδοιπόρος. Ο καθένας όμως μπορεί να αναζητήσει τη δική του πυξίδα και να χρησιμοποιήσει τα προσωπικά του «εργαλεία» για να αλλάξει τον κόσμο όχι μόνο για τον ίδιο αλλά και για τους συνανθρώπους του. (142 λέξεις)